

99. Budapest, XI. Albertfalva, Panel út
Ró

Az albertfalvi auxiliáris vicus déli részén a jelenlegi Panel út mintegy 120 m hosszú és 20 m széles szakaszán 2004. augusztus 2. és október 5. között végeztünk megelőző feltárást. A teljes munkát rajtunk kívül álló okokból nem tudtuk elvégezni, így ennek befejezése a 2005. évre maradt.

Munkánk során a római vicus több periódusra bontható, Kr. u. 1. sz. végétől a 3. sz. első feléig keltezhető telepjelenségei kerültek elő. Mintegy 52 m hosszan tudtunk nyomon követni egy kelet-nyugati irányú, kisebb kövekből rakott kerítésfal-alapozást, amelynek megtaláltuk fordulását az innen észak felé futó szakasz 6 m hosszú részletével együtt. A kerítésfal észak-déli szakaszának meghosszabbításában található Nagy Tibor korábbi ásatásának egyik azonos irányú kerítésfal-maradványa.⁷ A két kerítésalapozás tehát egyazon telekhatároló konstrukció részét képezhette. Nagy Tibor ásatási alaprajzain jól megfigyelhető, hogy a vicus déli részén a kerítésfalakkal lehatárolt telkeken (insulákon?) belül helyezkedtek el a lakó- és gazdasági rendeltetésű kőépületek.

Hasonló megfigyeléseket tudtunk tenni a Panel út nyomvonalán is. A kerítésfalon belül egy kőépület négyszögletes, 3×3 m-es kis helyisége és egy kétperiódusú keleti zárófal kisebb szakasza esett a kutatási területbe. A K-i zárófal nyugati falszakasza azonos falazási technikával, azonos tájolás szerint épült, mint a négyszögletes helyiség, így ezek azonos időszakból származnak. A zárófalhoz keletről egy eltérő kőanyagú és eltérő habarcsos falat építettek hozzá. A valószínűleg lakóházként meghatározható épület további helyiségei, valamint a telekhez tartozó egyéb lakó- és gazdasági épületek a Panel úttól északra várhatók.

A kőépület szintje alatt, a vicus palánkperiódusához tartozó cölöplyukak és gödörobjektumok kerültek elő. Ugyanehhez a – több barbotindízes Drag 36-os sigillatát tartalmazó – korai periódushoz tartozott az a téglalap alakú, félig földbe mélyített, 230 cm szélességű objektum, amelyet lakógödörként határozhatunk meg.

A kerítésfallal határolt parcella DK-i sarkát egy észak-déli irányú habarcsos kötésű kőfallal lehatárolták, ilyen módon egy kisebb helyiséget alakítottak ki a kerítésfalhoz tapaszta. Az északi zárófal a feltárást jelenlegi stádiumában még nem ismert. A helyiség belterében sűrűn, rendszertelenül leásott cölöplyukakat figyeltünk meg.

A kerítésalapozás észak-déli szakaszának K-i oldalán egy kavicsból, kisebb kövekből, valamint tetőtéglatöredékekből álló, 4 m szélességű út került elő, amely a kerítésfal meszes építési rétegével egyazon szintről in-

dult, tehát ugyancsak a kőperiódushoz tartozott. A kisebb felületen történt átvágás alapján a 10 cm vastagságú út egyrétegű, megújításnak nem volt nyoma.

Az útfelületet, valamint a 2. századi kerítésfal-konstrukció objektumait egy ÉK-DNy irányban húzódó köves sáv (fal?) vágta. A csupán 25–35 cm szélességű, szakaszosan jelentkező, kisebb kövekből, tegulatöredékekből és helyenként kerámiadarabkákból álló objektum a település legkésőbbi periódusához tartozott. Ugyancsak késői objektumként határozható meg a kutatási terület nyugati végében, a limesút feltételezett nyomvonalához közel előkerült tárológödör, amelyet Severus-kori sigillaták kelteznek.

Az ásatás során viszonylag nagy számban kerültek elő fémtárgyak (érmek, bronz karkötő, övcsat, fibulák, ékköves gyűrű, stílus). Az érmek Nerva és Nagy Constantinus uralkodása közti időszakból származnak. (Az éremanyag meghatározásáért Torbágyi Melindának tartozom köszönettel.) A késői érmek a vicus lakottságának, illetve felhagyásának idejéhez nem nyújtanak egyértelmű támpontot, ugyanis ezek előfordulását a limesút közelsége indokolhatta.

Munkatárs: Szirmai Krisztina.

BESZÉDES JÓZSEF

100. Budapest, XI. Budafoki út 91–93.

U

2004. május 10–28. között a telek teljes beépítése előtt megelőző régészeti feltárást végeztünk. A kb. 150×60 m nagyságú terület erősen bolygatott volt (újkori pincék, gyár maradványai), nagy részén több méter mélységben téglás, betontörmelékes feltöltést találtunk csak. A telek ÉNy-i sarkán, egy 30×30 m-es részen, a közvetlenül a modern szemét alatt megjelenő altalajban 18 őskori objektum folytja jelentkezett. A gödrök, cölöplyukak sekély volta azt mutatta, hogy a bolygatás során nemcsak az őskori kultúrréteget és a humuszt hordták el, hanem az altalaj egy részét is. A feltárt objektumok egy része is bolygatott volt, néhány valószínűleg teljesen megsemmisült. Az előkerült leletanyag alapján a településrészlet a DVK kottafejes és zselízi időszakához tartozik.

TÓTH ANIKÓ

101. Budapest, XI. Fehérvári út 202.

U, Ró

2004. augusztus 10. és szeptember 24. között megelőző feltárást végeztünk az egykori albertfalvi strand területén, a régészetileg védett ingatlanon (hrs.: 43903). A tervezett épületekhez illeszkedően összesen négy szelvényt nyitottunk, így kb. 850 m²-nyi felületet kutattunk át. Összességében megállapítottuk, hogy a terület Ny-i részén, a Duna felé lejtő egykori kiemelkedésen a fiatalabb DVK (Zselíz) időszakban egy településhez tartozó paliszád fallal kísért hármás árokrendszer létezett. Az

7 NAGY T.: Az albertfalvi római telep. Előzetes jelentés az 1947. évi ásatásról. *Antiquitas Hungarica*, II. évf. 1–2. szám (Budapest, 1948) 92–114.